

тях стигат дори и до Египет. Спонтанните и масови ромски миграции обаче се отнасят главно за периода X-XI векове. Тъкмо и поради това те се сочат като основен начален период на световната ромска миграция. Естествено, корените на тази миграция трябва да се търсят най-вече в своеобразията, които характеризират индийското общество няколко века преди това и които именно са тласнали ромите към такова рисковано явление - масова емиграция от своята родина и пръсване по далечни и непознати страни и народи по света.

Преди да пристъпя към осветление на този въпрос бих искал да обърна вниманието на читателя към някои особености при изследванията на Индия, негативните страни и моменти на които едва ли са преодолени напълно и завинаги. Става дума най-вече за това, че "Научното изучаване на древността на страните от Южна Азия започнало в края на XVIII в., когато нейните народи станали обект на завоевателната политика на европейските държави, на първо място на Англия".³⁸ Това изучаване е продиктувано в много отношения не от строго научни интереси, а по-поръчка и в изгода на едни или други колониални държави. Тъкмо и поради това, "Общите концепции в индологията на XIX - началото на XX в., като правило, страдали от европоцентризъм и се формирали под въздействието на колониалната идеология (особено в английската историография)".³⁹ В същото време и индийската (национална) историография формирала в себе си като противовес немалко индоцентристки черти и тенденции или необосновани идентификации с европейската история. А това означава, че историята на Индия все още не е напълно написана, макар и все повече да преодолява ония пропуски и слабости, които характеризират ранния ѝ период на съществуване и функциониране.

Обърнах внимание на този факт, тъй като отнесен конкретно към ромите той има още по-голяма значимост. Интересът към ромите, неговото нахлуване в средите на учените и т. н. бележат значително по-късна дата, когато се има предвид системното и трайното навлизане на циганоложките

---

³⁸ История древного Востока, с. 341.

³⁹ Пак там, с. 343.